

Inigo himlin (= Vorderseite des Fragments)

imum

recte cōparatur. Tanta tē
in potius a natura inata
rerūq; omniū experientia:
diumentis. Verū ego ut
s: immortalitati consecrare
idissimus: libellum hunc:
d, offerendū duxi. In quo
apationū sarcina: te respi
s paruitatis intellectus mei
gratia: non tam delecteris
cio: atq; censura corrigas
ipum: & ea molire que vel
ut,

questionū: Barthol
olitanī: Sacre pagine
ogie: & vtriusq; cens
strologorū documen
ntuenti: & precipue
anti putile. Bene per
a Opera & expensis
his Grūninger ciuis
ei & legentiū utilita
Anno Christiane sa
uadrīngentesimū no
alendas Septembres,

que plures habentur in priuatione sunt
his oportunitas temporis queritur. Nemo enim
recte caluus dī nisi eotempore quo capillos habere
debuerit non habebit. Nec sine dentib; quem
o o s. greci uocant. Infantem quisquā poterit dicere
eum. cui dentes adhuc aetas parua denegauit. Siqui
dem priuatio que greci οφθαλμια dicitur. hanc
uim tenet. ut ostendat quēlibet habuisse aliquid &
non habere. Inter hæc meminisse nos conuenit. aliud
esse uisionē & cecitatem. Aliud habere uisionē & ca. eē.
priuatam. Nesi hæc eē. eadem iudicemus. confun
di ratio uidetur. Quod si quis hoc dubiū putat. aut
parum certū. quid quāq; rem sequat' aduertat.
t enim si esset idem cecū. ē. & cecitas. de uno utraq;
dicerent. Dicimus autē hominē cecū. sed homo car
itas dici non potest. Claret igit' aliud eē. cecū. ē.
aliud cecitatem. Nec affirmatio & negatio idem ē.
qd sunt subaffirmationē. negationēq; eadem. A
ffirmatio enī siue negatio. est uerbū confirmans
aliquid. aut negans. Alia uero sunt. quæ sub his in
ueniunt. Ut est socrates differre. non differre
socrates. Similit' tam omā sibi habentur opposit.
liquotiens autē mala malis opponuntur. quotiens
contrariorū media. bona sunt. Ut ē. indigentia.
& redundantia qd greci οφθαλμια dicitur. Alii enī duob; malis
sibi oppositis. mediocritas media reperitur.
Hanc rationem peripatetici secuti. uirtutes medias
esse dixerunt. Ut plus iusto

o o n o o. qd. dentes Inde notio
infantem qui necdū habuit dentes.
Edentulus uero dī. senex qui amittit det.
Edentulum nominamus si quis puer
modico non habuerit dentes. Non
enī quoniam habentes dentes dicimus
nec omē qui non uident cecū. Non
pariter dicim' cecum. necq; lapidē
naturalit' non uident. similiter de re
Nec omis cecus non uidet. non
qui non uidet cecus. ē.
Quia dicitur unū. ē. negotium. ca
cusitatis. Loretat fortasse aliquis.
unū dicit' uidere. non uidere. I
differentia. ē. ut cecitatem. uisionē
Nec distat ut cecitatem & cecū. qd in
exalbedinē. Nā cecitas ē. ipsa que
Cecus ipse homo qui patitur cecit
uisionē. ē. ipse effectus uidendi. uid
qui uidet. homo.
Dicitur uero diffin' affirmatio. t. n.
Affirmatio. ē. que aliquā rem alia
participatione coniungit. ut omni
animal. ē. Hæc uero oratio iungit dū
hominē. participat' eo quāsi gener
Negatio autē aliquā rem ab aliq; q
separatione disiungit. ut ē. homo
disiungit enī naturā lapidis ab hu
Dicitur habere. ē. aliud est. Aliud qd
tu ut ante diximus. sic affirmatio
quā id qd sub ea fit. Aliud ē. enī ē
socrates differre. Aliud socratem di
Nā socrates differre oratio ē. Dū
t non differre. orationes non sunt
subaffirmationē. & negationē. ē. h.
facere t non facere de iij. ratione.
Hæc loci monstrat' qd omī bonū sop
tariū. ē. & non autē enī in dō septu
peccat' fuerit. sicut sop' sola illi mal
tū ē. Mala autē & bonū potest ē.
rium & male. sicut hylōgonus

Kerff, Bridene + Bridene u. S. Maxima in 17a, in
 Jahren d. Ges. f. w. l. p. f. d. j. 1894 bis 1899
 (1899) S. 4552 Nr. 45: dialectica Augustinus von 1899
 Porphyrius, S. 53 Nr. 139: Fortsetzung der dialectica von
 dialectica Augustinus

Inc. II/607

Sc. 18f.

Spiegel vorn: Augustinus, De Dialectica (Ausg. Jackson u. Pinborg [78/2689] S.90; ebenso V 2803/5, S.8 ?

Spiegel hinten: Ps.-Augustin, Categoriae decem ex Aristotele decerptae, PL 32,1437 ...his opportunitas temporis quaeritur... bis 1438 ...sumere notionem: Postremus (mit Marginalglossen u. einzelnen Interlinearglossen. ✓

Sehr verehrter Herr Professor Hoffmann

Da. d. 28.3.88

Habe diesen Fund in dem Spiegel unserer Maxima bei II, 607 schon vor einiger Zeit gemacht, vergaß aber, ihn Ihnen bei Ihnen selbst Besuch zu zeigen. Habe die Texte identifiziert, mich aber mit der Octierung zurückgehalten*. Die Blätter dürften aber vielleicht Ihre Interesse finden. Bei dem nächsten Besuch können Sie dann das Fragment selbst in Augenschein nehmen. Der Einband hat eine markante Blindprägung. So dürften sich in anderen Einbänden dieses Bindelers noch weitere Fragmente aus diesem verschütteten Codex finden lassen. Wir haben nur diesen Einband aus dieser Werkstatt. Schade!

Mit freundlichen Grüßen

Herrn Hans Hüb.

* Herr Prof. Bischoff meint: "...problemen - zwischen Frankreich und Deutschland?, saec. IX - XI oder etwas später?" = Brief vom 11.8.86

illa necessaria producit. Ita
quantitas facit rationem.

DE PRIORE
QUINQUE MODIS ALIUD ALTERO
 prius dī. Quorum primus ē. cum dicimus
 aliquem tempore seniore. Secundus modus ē.
 In quo aliquid nascitur ex priore. sed prius pereun-
 te. scdm perit. Sedo perunte. prius incolome p-
 seuerat. Ut est unum prius naturaliter ad duobus.
 Ex eo enī nascunt^r duo. Sed sine uno. duo. ēē. non
 possunt. Sine duob; status unus manet. Et duob;
 exstantib; ēē. unum necesse ē. Uno ū apparente.
 duo. ēē. nulla necessitas cogit. Tercio modo. ordo
 quidem prius alteri alterū facit. ut in disciplinis &
 artib; liberalib; inuenimus. Namq; in grāmatica
 prius ē. singularū discrete formas & nomina lite-
 rarum. Dehinc syllabarum conuersiones agnosce-
 re. Tunc uerbū sumere notionem. ^{post agnosce uerbu} Postremo

1. *Magistram potestatem a transformari non
 debet. non enim potestatem dicit
 sequebatur donec paros diffam.
 nequeat donec litteras. Libera
 ut dicitur. quod seculari cura
 liberos diffamant.*

Darmstadt LB, II Inc. II / 607